

Alfonso Escámez, president del Banc Central

“Estem en perill de convertir un país d'inversors en un país de rendistes”

L'expansió internacional del Banc Central, la reflatació del Banc de València i la relació de forces entre Cartera Central i la resta de l'accionariat són motiu de reflexió per a Alfonso Escámez en aquesta entrevista concedida en exclusiva a EL TEMPS.

Q uè passarà amb la banca quan el Mercat Únic europeu siga una realitat?

— A la Banca li falten encara dos anys fins a la integració total l'any 1992. La Banca espanyola té un índex de solvència molt important, tant o millor que la Banca europea, pel que fa a la seua sanitat i als seus actius, amb la seua pròpia rendibilitat. La rendibilitat per actius és superior a la mitjana europea i, per tant, si se segueix amb aquesta línia de prudència, de sanitat i d'esforç en definitiva, la Banca espanyola no té per què tenir por a l'hora de la integració en el Mercat Únic.

—*¿Quina estratègia pensa adoptar el Banc Central a partir del 1992?*

—Hi ha diverses opcions amb vista a l'expansió; una serà simplement comercial amb bancs financers, i una altra amb bancs universals, que serà l'opció a què optarem els principals bancs espanyols. En aquests bancs universals tindrem una gamma de serveis que ens permetrà oferir als nostres clients tota una sèrie de serveis financers, amb la finalitat de poder atendre totes les necessitats tant dins com fora del nostre país.

—*¿Quina serà l'alternativa d'expansió estrangera del Banc Central?*

—El Banc Central ja té una expansió a l'estranger de les més fortes, per no dir de les més grans. Nosaltres tenim implantació a tot Europa, per exemple a França amb 20 oficines estem implantats al Centre de la Comunitat Econòmica Europea, es més, vam ser el primer banc que s'hi va establir. Estem implantats, en definitiva, en tot el mercat financer europeu, a Londres, Alemanya i ara a Itàlia. Però la nostra expansió continuarà en països comunitaris, intentant aconseguir algun banc regional, o bé buscant algun banc europeu amb el qual associar-se amb vista al futur.

L'associació entre bancs europeus té com a conseqüència unes majors quotes

“Si s'actua amb prudència, la banca espanyola no té per què tenir por a la integració europea”.

de mercat. És evident que l'entrada de la banca estrangera en el nostre país ha reduït la nostra quota d'expansió en relació al seu desenvolupament i per tant hem de recuperar-la fora per dues raons: per recuperar les quotes de mercat exterior i per facilitar als nostres empresaris tota una gamma de serveis en l'estranger que possibiliten la penetració de tots els serveis productius a Europa. A més d'aquests dos objectius, també s'ha de buscar una major quota de treball en les empreses europees.

En aquesta línia, hi ha el Banc Central i de fet ja hem començat incorporant al nostre consell una de les firmes més importants del món (Bouygues) i el mateix hem fet amb Ciments Français.

—*¿En l'actualitat negocien algun tipus d'acord amb algun banc europeu?*

—De moment estem pensant quin tipus d'acord, però amb alguns problemes com és el cas de França, on la banca encara està nacionalitzada. Esperem que en un temps no massa llunyà es torne a la privatització i serà llavors quan prendrem alguna decisió. Mentrestant, hem pensat fer alguna cosa a Itàlia. Per ara, hem fet camí treballant mitjançant les grans firmes; tenim vinculada a nosaltres una de les companyies més importants d'Europa en el ram de l'assegurança, però que té activitats múltiples. Es tracta de Generali. La seua vinculació ens arriba mitjançant el Banc Vitalici i és una aportació important a la nostra activitat a Itàlia. A banda d'Europa, el Banc Central està implantat també al Canadà, on tenim sucursals a Toronto i Montreal. Als EUA tenim un banc amb 7 o 8 oficines a Manhattan. A San Francisco estem com a oficina operativa; també a Florida, i tenim 25 oficines a Puerto Rico, a més de les oficines d'Amèrica Llatina, Xile, Argentina, Uruguai, Paraguai, Brasil ... Així mateix, hem participat en diverses *joint ventures* entre empreses soviètiques i espa-

nyoles, com és el cas de Campofrio i de l'empresa il·licitana Kelme, que ja ha aconseguit el compromís de les autoritats esportives soviètiques per a proveir el calcer als esportistes durant els pròxims Jocs Olímpics.

El Banc Central té oficina al Japó i amb això s'estén la representació del banc a tots els continents.

—*Quin serà el paper que faran els bancs satèl·lits del Grup Central en el procés d'expansió?*

— Tenim fixada de forma clara quina serà l'estratègia del nostre banc. El Banc Central, serà un banc universal, amb 4 o 5 filials amb participació pròpia, perquè actuen com a caps de pont en les regions. És el cas del Banc de València, a València; el Banc Gallec a Galícia; el Banc de Granada a Granada, el Banc de Foment com a banc industrial i el Banc Internacional, que convertirem en un Merchant Bank, que és el tipus de grup de serveis financers que avui es presta a les empreses. Aquest serà un poc l'organigrama del banc.

—*És possible pensar en una expansió del Banc de València?*

—Una expansió fora de València no seria positiva. Pensa que un dels problemes que té la banca en general és l'excés d'oficines. Tant prompte com la banca s'integre en la Comunitat haurà de tenir en compte dues coses: reduir la despesa de transformació, que és el que ens separa de la banca internacional, i reduir la intermediació.

Una vegada es produeix la integració, hi haurà més competència i la diferència entre el cost i la venda serà molt més reduïda, en benefici de la clientela.

—*En el cas del Banc de València, ¿què poden esperar els accionistes després que el banc haja guanyat quasi 5.000.000.000 de pessetes?*

—El banc ha guanyat bastants diners en aquests anys, ha aconseguit el sanejament, les produccions són fortes i les reserves s'han recuperat. Durant aquest any, el conseller delegat o el president informará els accionistes de la recuperació de 5.000 milions de pessetes de reserves que passaran a capitalitzar-se. Aquesta quantitat representa quasi el 50% del capital subscrit i desemborsat.

—*El Banc Central és el primer accionista del Banc de València. ¿Quines directrius pensa adoptar el Central en el Banc de València?*

—El futur és magnífic. El Banc de València té una arrel valenciana molt antiga, sòlida i forta. Té un cost de diners

molt baix amb vista als pagaments dels supercomptes. Crec que el Banc de València està en disposició de poder atendre tots els seus clients amb capacitat i facilitat, perquè té una gran liquidesa. L'accionista veurà que s'han cobert totes les previsions i a partir d'ara haurà de contemplar dues coses, d'una banda els beneficis que rep a través dels dividends i de l'altra, els beneficis que obté mitjançant el banc com a conseqüència de l'increment de reserva. En definitiva, l'accionista té un gran futur, gràcies a la lleialtat oferta al Banc de València.

—*¿Es enguany l'any dels dividends?*

—Crec que sí, però no sóc jo qui ha de dir-ho. En la ment del president i del seu consell hi ha la idea de començar amb dividends l'any 1990, inclús anticipar a compte del 1990 alguna part d'aquest benefici. El 1989 es va acabar tot el procés de cancel·lació i amortització amb el Banc d'Espanya. La reunió de la Junta del Banc tindrà lloc a l'abril o el maig.

—*L'accionista esperava ja aquesta notícia, encara que es tracte d'un dividend simbòlic.*

—No serà tan simbòlic, serà segurament un dividend real, perquè és el principi d'una nova etapa, com a conseqüència del sanejament i la florida del desenvolupament i el potencial del Banc de València. El banc no té cap compromís. Ha amortitzat tot el que tenia previst, ha cobert tot el que s'havia fixat i allò que s'havia previst fer en 7 anys ho ha fet en 3. A partir d'ara, l'únic compromís és continuar sent un gran banc, amb una gran solidesa que done confiança a l'economia valenciana i que done també el fruit als accionistes que han depositat la seua confiança en ell. La primera manifestació d'aquesta confiança es donarà a conèixer en la pròxima junta general d'accionistes, on el consell presentarà l'aprovació d'un dividend a compte.

—*¿Hi haurà algun canvi en l'equip directiu del banc i en la gestió?*

—El consell d'administració té la proposta de nomenar conseller delegat Juan Nicasio Ordóñez, actual director general. Ell ha estat realment el protagonista del canvi produït en el banc. El seu esforç, la seua honestetat i la seua dedicació han fet que meresca el càrrec de conseller delegat. També està previst nomenar Girona fill, membre del consell.

—*El Banc de València ha pres una participació d'Aguas de València. Això vol dir que el banc participarà directament, d'ara endavant, en negocis d'em-*

presa.

— Evidentment, però ho farà amb la prudència i la moderació necessària per a no comprometre el seu capital. La participació del nostre grup en Aigües de València és tradicional, i ara tractem de ser majoritaris. Pretenem que aquest sector de servei siga important i que comence a desenvolupar una activitat que estava un poc adormida. Ara probablement entrarà Dragados i Bouygues. Evidentment, el Banc de València estarà present en totes les entitats i societats que es desenvolupen en la regió.

—*¿Hi ha alguna societat més que tinguen en cartera a banda d'Aguas de València?*

—De moment no, però la nostra idea es que on pugui anar el Banc de València vaja el Banc Central, d'una manera conjunta, per a estar presents en totes les activitats importants de la Comunitat Valenciana.

—*El Banc Central i el Banc de València no han entrat en la batalla dels supercomptes, ¿és per alguna raó concreta?*

—Considerem que una puja dels tipus d'interès, als preus que estan fent-se públics, no és comprensible. Fa alguns anys, davant la crisi bancària, els tipus d'interès també van augmentar i després vingueren les conseqüències, es va crear una infraestructura bancària que no va saber respondre a uns costos elevats dels diners. Si fem les infraestructures dels bancs cares, no podrem abaixar els tipus d'interès però, en qualsevol cas, els interessos hauran de baixar tan aviat com es redueixca la inflació existent; i quan això arribe, estarem més ben preparats.

—*Però, en qualsevol cas, vostès hauran de mantenir els clients d'alguna manera.*

—Una cosa és remunerar l'estalvi i una altra convertir un país d'inversors en rendistes. Aquest és el perill: premiar els diners que no es mouen i castigar els que creen activitat i desenvolupament. Això cal cuidar-ho. En qualsevol cas, amb vista als clients, adoptarem la política defensiva que faça falta, però considerem que es bo elevar els interessos.

—*En la pròxima junta del Banc Central, ¿vostè no pensa que algú està disposat a criticar la seua gestió? Bé per l'entrada Bouygues o per la compra d'accions de Campofrio, firma controlada per Pedro Ballve, conseller del banc.*

— Això, jo no ho sé, som 300.000 accionistes i no tots estaran satisfets de la

“Les tensions amb Cartera Central s'han acabat. El paquet d'accions s'ha de vendre sense perjudicar ningú”.

“Considerem que una pujada dels tipus d'interès, als preus que estan fent-se públics, no és comprensible”.

meua gestió, perquè jo sóc el primer que no n'estic content, encara que guanyàrem el doble del que guanyem i la nostra situació fóra millor. Tot és sempre millorable. L'entrada de Bouygues significa ampliar la projecció internacional del Banc i l'operació de compra d'accions de Campofrío és inqüestionable. La nostra participació es va aprovar per evitar que un grup estranger fera una OPA al 50% de la societat. Els resultats de la nostra operació es poden comprovar ara. L'empresa ha augmentat considerablement la seua cotització en borsa, té una forta implantació a l'URSS, i ha obert plantes als EUA i Puerto Rico.

—*Les germanes Koplowitz entraran finalment en el consell d'administració del Banc Central?*

—Ni elles ni jo ens hi hem pronunciat mai.

—*Les germanes Alicia i Esther tenen la meitat de capital de Cartera Central, que és el primer soci del banc. ¿No el preocupa una mala jugada des del mercat continu, amb una precipitada venda d'accions?*

—No. El mercat continu no té res a veure amb el mercat anterior. La pregunta que vostè em fa al·ludeix a una qüestió que quedarà resolta d'ací a un mes i mig, quan convertirem en accions uns bons subordinats. Nosaltres no tenim cap dificultat a col·locar aquest paquet entre els nostres accionistes. El Banc Central no té autocartera. Només el 0'33, que és el mínim que es pot tenir i, a més, tenim demanda d'accions a la vista de la bona situació del banc.

—*¿Seria aquest el final de les tensions creades per Cartera Central?*

—D'alguna manera, les tensions s'han acabat. El paquet d'accions continua aquí. I s'ha de vendre. Això serà lògic, però el contrari és un problema que ens preocupa. Podem fer una ampliació, una emissió d'obligacions pel 10 % que posseeix Cartera Central i per consegüent de 110 milions d'accions, 10 milions no tenen una importància excessivament gran. El que sí que ens preocupa és que el dia que es realitze el paquet de Cartera Central no perjudique ningú.

P. Descals

Als lectors d'EL TEMPS

Edicions del País Valencià, en els mesos de novembre i desembre, començà una nova època amb la incorporació de la informatització a les redaccions de València i Barcelona, amb els consegüents canvis en els processos de producció. Aquest número que teniu a les mans, imprès en rotativa, forma part d'aquesta nova època.

Les pròximes setmanes, hi anirem incorporant més pàgines, més color, nous col·laboradors, números especials i altres novetats de les quals ja us anirem informant.

Esperem que ens disculpeu els errors, retards i altres anomalies que s'hagen pogut produir durant aquestes setmanes, però estem segurs que, una vegada resolts aquests problemes —que provarem de corregir en el termini de temps més curt possible— tornareu a tenir amb vosaltres el producte amb la qualitat a què us tenim acostumats.

Atentament

LA DIRECCIÓ